

ת"פ 4658/05/21 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד אברהמים אבו רקיק

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 4658-05-21 מדינת ישראל נ' אבו רקיק
בפני כבוד השופטת שוש שטרית
המאשימה
מדינת ישראל - תביעות נגב
ע"י ב"כ עוה"ד לי מגן
נגד
הנאשם
אברהמים אבו רקיק
ע"י ב"כ עוה"ד מוני בן מוחה

גזר דין

על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, הורשע הנאשם בהחזקת חלק של נשק/תחמושת, עבירה לפי סעיף 144(א) סיפא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

כתב האישום המתוקן

על פי העובדות, החזיק הנאשם במתחם לול תרנגולים שבמתחם ביתו, 23 חלקי מתכת פנימיים אשר שימשו גופי מחסניות של אקדח חצי אוטומטי מסוג גלוק וחלק מתכת אשר שימש מדפס לרובה סער הגליל, בעשותו כמתואר החזיק חלק, אביזר או תחמושת שלא כדין.

במסגרת הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים הוסכם כי המאשימה תגביל טיעוניה לעונש מאסר של עד 6 חודשים שירוצו בעבודות שירות, ואילו ההגנה תביא טיעוניה באופן חופשי.

טיעוני הצדדים לעונש

כראיה לעונש הגישה ב"כ המאשימה את ת/1 - צילום חלקי מתכת ששימשו גופים פנימיים למחסניות. בטיעוניה לעונש עמדה על הפגיעה בערכים המוגנים שביסוד האיסור להחזיק נשק ותחמושת שלא כדין. נטען כי בהחזקת נשק על כל חלקיו קם חשש להסלמת סכסוכים ומעשי אלימות בין אם בזדון ובין אם מחמת טעות, כשבהקשר זה ציינה ב"כ המאשימה כי הוראת החיקוק הרלוונטית לא עושה אבחנה לעניין העונש, בין החזקת נשק יורה שבכוחו להמית לחלק מנשק.

לדידה של המאשימה, בשים לב לאמור ונכח שהנאשם החזיק 23 חלקי פנים של מחסניות של אקדח חצי אוטומטי, מתחם העונש ההולם צריך וינוע בין מספר חודשים קצר ועד 6 חודשים שיכול וירוצו בעבודות. אשר לעונשו של הנאשם סברה כי זה צריך וייגזר בתוך המתחם בשים לב לעברו הנקי והודאתו במיוחס לו, וזאת לצד ענישה צופה פני עתיד. בתימוכין למתחם לו עתרה, הפנתה המאשימה ל ת.פ 59911-06-21 מדינת ישראל נ' שאהין שאהין, שם נטען,

עמוד 1

נקבע מתחם דומה בנסיבות בהן הורשע נאשם בהחזקת 20 כדורי אקדח.

ב"כ הנאשם, עו"ד מוני בן מוחה, עתר לקביעת מתחם עונש הולם למעשה העבירה כך שינוע בין מאסר על תנאי ועד מספר קצר של חודשים שירוצו בעבודות שירות. בטיעונו טען לעובדה כי חלקי הנשק אותם החזיק הנאשם הם למעשי חתיכת פח שבעבר הייתה חלק פנימי של מחסני שכשלעצמו אינו שלם, וכי היו חלק מהברזל אותו אוסף הנאשם לצרכי פרנסה כטענתו בשטח ובמשטרה, שם הוסיף וטען כי לא ידע למה שמשו חלקי ברזל אלו בעבר. ב"כ הנאשם הוסיף והפנה לעובדה כי בחצרו של הנאשם נמצאו חלקי ברזל רבים ושונים אשר ברי לכל כי אינם שמישים וכי לא ניתן לעשות בהם שימוש כבעבר, מה שמבטל לגמרי כל פוטנציאל לסיכון כזה או אחר הנובע דרך כלל מהחזקה של חלקי נשק ותחמושת כגון, נשק כדורים ואף מחסנית.

עוד הוסיף וטען כי מידת אשמו של הנאשם הינה ברף הנמוך כשבין היתר יש להביא בחשבון העדר כל כוונה או מחשבה פלילית מצדו.

לדידו של הסנגור נוכח הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ראוי ונכון לבטל את הרשעת הנאשם שהינו נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה. עם זאת, לאור עמדת הנאשם אשר בקש לסיים עניינו, לא טען בעניין. אשר לעונשו של הנאשם ציין בעברו הנקי, הודאתו המידית בהחזקת חלקי התחמושת ועתר לקבוע את העונש בחלק התחתון של המתחם.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

העיקרון המנחה בענישה הוא ההלימה, היינו יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשם הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט נדרש להתחשב בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות לביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

הערכים החברתיים המוגנים בבסיס האיסור על החזקת נשק ותחמושת הם השמירה על הגוף והחיים, שמירה על הסדר הציבורי והביטחון האישי והציבורי. כידוע, החזקת כלי נשק ללא היתר בחברה האזרחית לרבות השימוש בו, פוגעים בתחושת הביטחון של הציבור ואף תורמים לעליית הביקוש בנשק בלתי חוקי, אשר זמינותו, מעודדת בין היתר את השימוש בו, כך ויש שסכסוכים של מה בכך המסלימים לאירועים קטלניים.

שקולי ההרתעה הם האינטרס הציבורי הראשון במעלה שכן אלה מהווים תנאי הכרחי למאבק בתופעה של החזקה ושימוש בנשק ללא היתר בחברה האזרחית, אשר זה מכבר הפכה מכת מדינה, ועד שנדרשה התערבות המחוקק בהוראת השעה שבתיקון מספר 140 בחוק העונשין, תשפ"ב - 2021 (להלן: **התיקון לחוק**) אשר תוך קביעת עונש מינימום על עבירות נשק קורא באופן מכוון וברור להחמרת הענישה.

הדברים האמורים מקבלים ביטוי ממשי בדברי בית המשפט בע"פ 2482/22 **מדינת ישראל נ' קדורה** (14.4.2022), המתמצתים באופן מדויק ושיר את הפגיעה בערכים המוגנים שבעבירות הנשק, במידת פגיעתן ההולכת ומעמיקה בחברה הישראלית ובעיקר בחובת בתי המשפט לענישה מכבידה כדי להרתיע.

בחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה בעניין דין מעלה כי מידת פגיעתו של הנאשם בערכים המוגנים היא בעצמה נמוכה ביותר.

המדובר בחלקים פנימיים של מה שהיו פעם מחסניות, ואשר נראה כי רק בעלי ידע כזה או אחר בתחום הנשק יטיבו לזהות כי מדובר בחלקים הפנימיים של מחסנית. בכל מקרה, אין ולא יכול להיות חולק כי לא דומה החזקת אקדח שבכוחו להמית להחזקת כדורים ו/או מחסנית בלבד, ודאי שלא להחזקה של חלקים פנימיים של מה שהיה פעם מחסנית. בעניין דין ניתן לומר כי חלקי התחמושת שנתפסו אצל הנאשם אינם שמישים והסיכונים הפוטנציאליים הנשקפים מעצם החזקתם הינם קלושים ביותר. בהקשר זה יפים דברי בית המשפט בע"פ 1323/13 **רן חסן נ' מדינת ישראל** (05.06.2013):

"מתחם העונש ההולם בעבירות המבוצעות בנשק צריך שיקבע בהתאם לסוג הנשק שבו מדובר. שהרי, סוג הנשק, כמו-גם ההיקף שבו נסחר, הוחזק, הובל וכיוצא באלה, הם נסיבות הקשורות בביצוע העבירה והם שקובעים את פוטנציאל הנזק הכרוך במעשה העבירה. ברי כי סחר בעשרות מטעני חבלה המכילים עשרות קילוגרמים של חומר נפץ אינו שקול מבחינה עונשית-גמולית לסחר ברימון הלם בודד".

לדברים האמורים נוסף לציין להעדר תכנון ו/או כוונה להחזקת חלקי התחמושת למטרות פליליות, ונדגיש כי טענת הנאשם להחזקתם כחלק מאסופת הברזל שבחצרו, לא נסתרה.

בחינת ענישה נהגת בנסיבות הקרובות יותר למקרה הנדון מעלה מתחם ענישה לו טען הסנגור, כזה הנע בין מאסר על תנאי ועד מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות. כך למשל, בת"פ (עכו) 59911-06-21 **מדינת ישראל נ' שאהין שאהין** (ניתן ב 15.9.22), קבע בית המשפט את מתחם העונש של נאשם שהורשע **בהחזקת 20 כדורים מסוג 9 מ"מ בביתו, כך שינוע בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר בפועל.**

לציין כי המאשימה הפנתה למקרה הנ"ל אם כי שלא כטענת ב"כ, מתחם העונש אותו קבע בית המשפט מתחיל ממאסר על תנאי ולא מספר חודשים קצר, כטענתה.

בתפ (טב') 26182-10-14 **מדינת ישראל נ. עצאם אבו חנין** (ניתן ב 9.2.16) הורשע נאשם בהחזקת כמות גדולה של תחמושת אשר לגביה קבע בית המשפט כי נועדה לשם אספנות או מזכרת. **מתחם העונש ההולם נקבע בין מאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל.**

בת"פ (רח') 20860-10-12 **מדינת ישראל נגד בן יונה** (ניתן ב 3.12.14) נקבע מתחם העונש ההולם בנסיבות בהן החזיק הנאשם בנכס חשוד וחלקי תחמושת שכללו, מחסניות לרובה סער ו56 כדורי 5.56 לרובה סער שהושארו מאז שירותו הצבאי, כך שינוע **בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר שירותו בעבודות שירות.**

מכלל הדברים האמורים, סבורני, כי מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה בנסיבות ביצועה נכון כי ינוע בין מאסר על

תנאי ועד מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

עונשו של הנאשם

הנאשם יליד 1996, נעדר עבר פלילי, שיתף פעולה, נטל אחריות על מעשיו והודה בהזדמנות הראשונה ובכך חסך משאבים ציבוריים יקרי ערך עבור כלל הגורמים הנדרשים לניהול ההליך המשפטי.

בנסיבות המקלות של ביצוע העבירה לצד עברו הנקי של הנאשם, יש למקם את עונשו בתחתית מתחם העונש אותו קבעתי. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, למשך 3 שנים מיום הקראת גזר הדין, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת נשק, תחמושת או חלקי נשק.

ב. התחייבות כספית בסך של 1,500 ₪ להימנע מלעבור עבירת נשק חלקי נשק או תחמושת בתוך שלוש שנים מיום הקראת גזר הדין.

צו להשמדה/חילוט מוצגים על פי החלטת קצין חילוט.

הודעה זכות הערעור.

ניתן היום, י"ט כסלו תשפ"ג, 13 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.